

Література

1. Бичківська Т. М. Використання інтерактивних методів навчання у процесі формування комунікативної компетентності учні на уроках англійської мови. Науковий Блог. Режим доступу: <https://naub.oa.edu.ua/2017/використання> інтерактивних методів.
2. Пометун О., Пироженко Л. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання Київ: А.С.К., 2015. С. 192.
3. Шевченко Є. Використання інтерактивних технологій для розвитку пізнавального інтересу на уроках англійської мови. Англійська мова та література. 2019. Вип. 24. С. 4–6.
4. Richards C. J., Rodgers T. S. Approaches and Methods in Language Teaching. Cambridge : CUP, 1994. 171 p.

Гаврищак Г.Р.

доцент кафедри сфери обслуговування,
технологій та охорони праці
Кандидат педагогічних наук
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка

ІННОВАЦІЙНІ ГРАФІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЗАСОБАМИ ПРОГРАМНИХ СЕРЕДОВИЩ

Тенденції розвитку сучасного світу вимагають відповідного рівня інновацій усіх сфер людської діяльності. Зважаючи на це, освітньо-наукова його константа повинна завжди формуватись за інноваційним принципом. Міністерство освіти і науки України у контексті забезпечення формування та реалізації державної політики у зазначених науково-технічній та інноваційній діяльності, поставило одним із домінуючих завдань на 2021 рік — затвердити Концепцію цифрової трансформації освіти і науки нашої держави. Зрозуміло, що мова йде про надання максимальних пріоритетів для розвитку інноваційних освітніх технологій. Саме тому процес графічної підготовки майбутніх фахівців інженерної і технологічної освіти повинен бути підсилений застосуванням відповідних хмарних середовищам.

Зважаючи на види комп'ютерної графіки, котрі диференційовано за критеріями створення зображень, доцільно підбирати комп'ютерні програми для реалізації її завдань. Науковцями виділено: растрову, векторну, фрактальну і тривимірну графіку.

Для роботи із зображеннями растрової графіки, котре формується з масиву кольорових точок, застосовують растрові графічні редактори. Засобами таких програм можна здійснити професійну обробку готових растрових рисунків з метою покращення їх якості. Прикладом може бути пакет Adobe Photoshop, котрий дозволяє працювати з кожним шаром, накладати фільтри, розмиття, стилі в реальному часі; змінювати непрозорість і режим шару, автоматично і вручну здійснювати виділення, індивідуально сортувати шари. У цій програмі можливе редагування RGB-каналів зображення; наявний інструментарій обробки файлів у форматі Raw Camera і т.д. Проте варто зазначити також альтернативу цього програмного середовища — графічний редактор GIMP (GNU Image Manipulation Program). Його засобами можна створювати і обробляти растрову графіку, а також частково працювати з векторним її типом. Важливо, що це безкоштовна програма, котра підтримується ОС Windows та іншими ОС. Інтерфейс перегляду і редагування може бути представлений на різних мовах.

Найбільш популярними серед редакторів тривимірної графіки вважають програми 3DStudio MAX і програма MAYA. Програма MAYA (аналогічна 3DStudio MAX) призначена для анімації і рендерингу, створена і розроблена для ігор і візуалізації дизайну. MAYA має поліпшену фрактальну графіку, яка дозволяє більш ефективно моделювати складні поверхні.

Наступним векторним графічним редактором, котрий заслуговує уваги і аналізу, є пакет Inkscape. Програму Inkscape використовують для створення технічних ілюстрацій, для ігор, плакатів, візиток, логотипів, а також для веб-графіки.

З огляду на вищезазначене, можна констатувати, що для реалізації завдань комп'ютерної графіки можна використовувати значну кількість потужних, якісних як платних, так і

альтернативних програм. Ці програмні середовища дозволяють працювати з векторною, растровою та тривимірною графікою, що сприятиме реалізації задекларованих вимог до сучасного фахівця.

Література

1. Любарський С. В. Адаптивні алгоритми оцінки знань в інтелектуальній комп'ютерній тренажерній системі навчання. Збірник наукових праць ВІТІ НТУУ «КПІ». 2020. № 2. С. 59–64.
2. Шмигер Г. П., Василенко Я. П. Особливості впровадження адаптивного навчання. Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання: досвід, тенденції, перспективи: матеріали IV міжнародної наук.-практ. інтернет-конф., м. Тернопіль, 30 квітня 2020 р. Тернопіль, 2020. С.150–153.
3. Martin A. J., & Lazendic G. Computer-adaptive testing: Implications for students' achievement, motivation, engagement, and subjective test experience. *Journal of Educational Psychology*, 2018. 110(1), 27–45. <https://doi.org/10.1037/edu0000205> (дата звернення 30.03.2021).

Гальчинська Г.О.

здобувачка вищої освіти

Маріупольський державний університет

РОЗВИТОК ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ

За умов пандемії COVID-19 в Україні на всіх рівнях освіти широкого розвитку набуває така форма навчання, що надає можливість індивідуалізувати процес набуття знань, умінь, навичок і способів пізнавальної діяльності людини, який відбувається, в основному, за опосередкованої взаємодії віддалених один від одного учасників освітнього процесу.

За таких умов актуалізується проблема дистанційної освіти, що розуміється як можливість навчатися та отримувати необхідні знання віддалено від закладу освіти в будь-який зручний час. Таку можливість закріплено у державній нормативно-правовій базі. Зокрема права та обов'язки учасників освітнього процесу задекларовано у Положенні про дистанційну освіту та Концепції розвитку дистанційної освіти в Україні [1].

Провідною діяльністю учасників освітнього процесу в умовах віддаленого навчання є самоосвіта. Головним умінням стає самостійне мислення, що спирається на знання й досвід та цінується набагато вище, ніж просто ерудиція, володіння більшим обсягом знань без умінь застосовувати ці знання для вирішення конкретних проблем. Тому якість освіти безпосередньо пов'язують із формуванням умінь здобувати нові знання, застосовуючи їх у реальному житті.

З огляду на зазначене різко зросла потреба у сформованій інформаційній навички особистості, як одного з важливих структурних компонентів професійної компетентності. Інформаційна компетентність передбачає сформованість умінь: самостійно працювати з інформацією, шукати, вибирати, аналізувати й оцінювати, організувати, представляти, передавати її; моделювати, проектувати об'єкти і процеси, у тому числі у межах взаємодії з іншими учасниками освітнього процесу, відповідально реалізовувати свої плани, приймати рішення і діяти в непередбачених ситуаціях, учитися упродовж життя. Сформованість цієї компетентності в учнів розглядається як одна з найважливіших умов розвитку сучасного висококваліфікованого працівника [3]. Проте за умов перманентного карантину, процес формування інформаційної компетентності набув специфічних рис. Тепер учасники освітнього процесу використовують новітні дистанційні технології для розвитку своєї освіченості.

Зазначена вище компетентність часто розглядається науковцями у взаємозв'язку з комунікаційною, яка із процесом переходу на дистанційну освіту набула нового змісту. Аналізуючи сутність комунікаційної компетентності, М. Прищак розглядає її як сукупність знань про спілкування, умінь і навичок, потрібних для сприймання чужих і побудови власних програм мовленнєвої поведінки, адекватних цілям, сферам і ситуаціям спілкування [4, 133]. У